

NAŠE STUŽKOVÁKY

DANIEL KAMINSÝ (4.A)

¡El 24 de noviembre fue el día de nuestra clase! Tuvimos la fiesta de graduación y fue genial. Lo organizamos en el restaurante Sádový ježek en el centro de la ciudad. El programa fue muy completo: hubo tombola, adivinamos fotos de los profesores cuando eran pequeños, cenamos todos juntos y dimos las gracias a los profesores. ¡Tenemos un buen recuerdo de nuestra fiesta! ¿Y ahora? Ahora solo tenemos que estudiar para el examen de maturita.

HANA PASKUDOVÁ (4.C)

Our Stužkovák party was taking place in Radio-Club on 11.11.2017. For the first time in 4 years the whole class got together and we had a lot of fun. It was really nice to spend some time with the whole class and some teachers. It was refreshing to see how they behave outside school. We danced, ate, played games together... and we (well, at least most of us) will remember that night as one of the greatest nights of our student years. So, LET'S GO TO THE MATURITA!

ADAM LIPINA (4.D)

17. listopadu jsme se celá naše třída 4.D sešli na stužkovacím večírku. Kromě klasických aktivit, jako pasování třídním učitelem na maturanty, jsme si také zahráli několik her, kterými jsme si připomněli ty nejúsměvnější zážitky z těch necelých 4 společně strávených let. Povídali jsme si, smáli jsme se a celý večer jsme si užili. Na všechny dolehla dojemná atmosféra a také jsme si uvědomili, že se maturita opravdu blíží a měli bychom se začít připravovat.

LA CLASE DE 6.S.

Celebramos nuestra fiesta en un restaurante muy cerca del Ayuntamiento Nuevo y sentimos que era una noche especial. Algunos estaban nerviosos, pero solo fue al principio; otros estaban muy emocionados y esa sensación sí que duró hasta el final. Fue fenomenal porque hubo un ambiente amistoso. Fue genial estar todos juntos y que hubiera un abundante número de profesores que estaban de muy buen humor. ¡Lo pasamos bomba!

HLADNOTICIAS

#19

9/2017 - 1/2018

Křížem krážem Jižní Amerikou: Argentina

ZOSIA NAWRAT, ADÉLA ANNA BEZECNÁ (3.S)

Vítáme vás u rubriky "Společně křížem krážem Jižní Amerikou". Na této stránce bychom vám chtěli v každém novém čísle přiblížit vždy jeden stát Jižní Ameriky, tak jak je neznáte. A pokud znáte, můžete si je s námi procestovat znovu. Těšíme se na naši společnou cestu!

Argentina je druhým největším státem Jižní Ameriky. Na jejím území se nachází nejnižší položený bod na západní polokouli, který si můžeme pamatovat pod jménem Gran Bajo de San Julián a který leží v Laguně del Carbon.

Dále se v ní nachází největší ostrov Jižní Ameriky, la Tierra del Fuego, který má velmi zajímavou faunu a floru vzhledem ke své poloze. Argentina se o tuto oblast dělí také s Chile, a tomu také většina tohoto území náleží. Hlavní město téhle provincie se jmenuje Usuaia a je to nejjihnější položené město na světě.

Vlajka Argentiny

Do Argentiny také každoročně zavítá spousta turistů, kteří mají možnost zkusit bydlet v tzv. fincas, což jsou něco jako farmy nebo ranče, sloužící návštěvníkům k ubytování. At' ale Argentina skrývá krás sebevíc, turisté na jejich prozkoumání mají jen omezenou dobu, a to protože se v Argentině nemohou zdržet po dobu delší než 90 dní.

Další zajímavost týkající se Argentiny jsou jazyky, kterými se v této zemi

mluví. I přesto, že oficiálním jazykem je pouze španělština, používá se zde ještě řada dalších. Těmi nejzastoupenějšími jsou guaraní a kečujština. Běžně je používá něco kolem milionu obyvatel a oba jsou to jazyky indiánského původu. Tudiž nemají nic společného s jazykem španělským, kastilským.

A to už je od nás vše. Doufáme, že se vám článek líbil a těšíme se zas příště s Bolívií!

Pohled na Perito Moreno - ledovec na území Argentiny

Juntos a lo largo y ancho por Sudamérica: ARGENTINA

Buenos Aires, barrio La Boca, calle Caminito

ZOSIA NAWRAT, ADÉLA ANNA BEZECNÁ (3.S)

Bienvenidos a la sección "Juntos a lo largo y ancho por Sudamérica". En esta hojita querríamos aproximaros en cada edición un estado sudamericano, desde un punto de vista que no conocéis. Y si lo conocéis podréis viajar de nuevo con nosotros. ¡Esperamos con ilusión viajar con vosotros!

Argentina es el segundo país más grande de Sudamérica. En su región se encuentra el punto más bajo en el hemisferio del oeste que podemos conocer como Gran Bajo de San Julián que está en la Laguna del Carbón.

Además, se encuentra allí la isla más grande de Sudamérica la Tierra del Fuego que con respecto a su posición tiene la fauna y la flora muy interesante. Argentina comparte esa

región con Chile al que pertenece la mayoría de la zona. La capital de esa provincia se llama Usuaia que es la ciudad más del sur de todo el mundo.

Hay muchas personas que visitan Argentina anualmente y cada uno tiene la posibilidad de alojarse en fincas que son unas viviendas parecidas a granjas o ranchos. Aunque Argentina está llena de todos tipos de bellezas los turistas tienen el tiempo determinado para explorarlas, o sea, no se pueden quedar más que 90 días en el país.

Una curiosidad más. Lo que me parece interesante son las lenguas que habla la gente allí. Aunque el idioma oficial es sólo el español la gente usa muchas lenguas distintas. Las más usadas son guaraní y quechua. Habitualmente las usa alrededor de un millón de habitantes

y los dos idiomas son de origen indígena. Conque no tienen ninguna relación con el castellano. Y eso ya es todo de nuestra parte. ¡Esperamos que os haya gustado este artículo y tenemos ganas de la próxima vez mostraros Bolivia!

El faro Les Eclaireurs, situado en la Tierra de Fuego

Greguerías

Las greguerías son frases con metáfora y humor, creadas por Ramón Gómez de la Serna. Aquí os mostramos algunos seguidores suyos de la clase 3.S:

Domácí RPi webserver-část 1

ADAM BĚDROŇ (3.S)

Dobrý den. Pokud se zajímáte o informatiku, možná vás někdy napadlo, jak vlastně fungují zařízení, jež tvoří celý internet a to servery. Každá webová stránka, která je na internetu, je fyzicky obsluhována serverem. A jelikož jsou servery mou nejoblíbenější částí informatiky, rád bych vám ukázal, jak si takový server můžete vyrobit doma.

První zřejmá otázka nejspíš bude, co použijeme jako server. Samozřejmě by jsme jednoduše mohli sehnat server „profesionální“, ale toto předražené uřvané patnácti či více kilové monstrum by si asi donesl domů málokdo. Místo toho použijeme malý počítač zvaný Raspberry Pi 3B. Toto zařízení je jednoduché, výkonné, ale zároveň bez jakéhokoliv chlazení, takže prakticky bezhlučné. Byť existují i jiné typy Raspberry Pi, nejlepší je právě 3B, jelikož pokud se vám na stránku přihlásí pár desítek lidí naráz a

zasypou zařízení požadavky, u starších typů by se jednoduše přehřál procesor a server by se vypnul, servery jsou zkrátka něco, na čem se šetřit nevyplácí... Ale teď již k tomu, co budete potřebovat:

Z hardwaru:

Raspberry Pi 3B

HDMI kabel

HDMI monitor/televizi

Zdroj (oficiální pro RasPi 3B (2.5A, 5 V))

MicroSD kartu (minimálně 8 GB)

USB klávesnici

USB myš

Jiný počítač, na kterém vložíme OS do microSD karty

Můžete přidat krabičku, je to velmi dobrá věc, samotná deska je dost křehká, ale není to nutné pro běh serveru...

Ze softwaru:

Win32 Disk imager

SDformater

Operační systém Raspbian Stretch (ten používám já, stažitelný z

oficiálních stránek Raspberrypi.org) Později budeme přes terminál stahovat ještě serverový modul a editor zdrojových souborů stránky, ale to teď nemusíme řešit...

To je pro tento díl všechno. V příštím díle již nainstalujeme OS.

Pokud by jste se chtěli podívat, jak by vaše stránky mohly vypadat, podívejte se na moje stránky hostované na RPi 3B serveru. IP 94.113.206.163. Také pokud by jste se rozhodli pro výrobu svého serveru a měli jakékoliv dotazy, neváhejte za mnou přijít do třídy 3.S.

Interview with American pilots

DANIEL BASEGGIO, ADAM BĚDROŇ (3.S)

15.9.2017 was the date when American stratotanker pilots arrived from Nebraska to Hladnov. For this event, I, Daniel Baseggio and Adam Bědroň decided to do a short interview with the pilots for Hladnoticias. Here are their answers: (Note- to save space, I decided to abbreviate their names to the initials: DB and AB stands for Daniel Baseggio and Adam Bědroň, while AP stands for American pilots)

DB: So, for those that didn't know this event was going to take place, could you briefly introduce yourselves for the readers?

AP: My name is Jason Smith, I'm from Lincoln, Nebraska and I'm a pilot on the KC-135R. My name is Aaron Karpisek, I'm also from Lincoln, Nebraska and also the aircraft commander. I'm Jeff Van Nortwick and I'm the boom operator, from Lincoln, Nebraska. I'm Sean Cappel, from Nebraska and I'm a pilot and this is my third time to the Czech Republic and I'm very proud to be here.

DB: The next question is, during the time you were training, did you use any simulators to get acquainted with the control panel?

AP: That's a very good question and yes we do, we do many training sessions. They want us to learn safely how to do everything, prior to doing it in an aircraft, so, throughout our training, we spent maybe, 300, 400 hours in a simulator and then, once we graduate from pilot training and continue in our career, every six months or one year, we have to go back to train in the simulator for one week.

AB: During the refueling sequence,

A moment to remember the conference

do you use autopilot control or do you keep manual control?

AP: They fly on hand fly, when they do their refuelling. He manually flies the boom, always. Yeah, he's in the back of the airplane. So, there is, we call it an envelope and it can go ten degrees left and right and approximately 12 feet in and out and if they get air in one of those, there are lights on bottom of the plane, to direct them back where they need to go, or I can tell them on the radio to go up or down. But if they get close to the limit, I can disconnect, so it lets go of the boom and pull the boom back out. We also, for the aircraft, fly manual controls. For training, we do a lot manual controls, but sometimes we fly so many different aircrafts in operation, the autopilot maybe doesn't work, so that's the reason we practice manual.

Overall, it was a great experience, both for students and teachers alike. I hope another event like this will happen in the future.

The interviewers and the interviewed

From America to Hladnov

Ostraváci v Brně

Redakce na Špilberku

JOHANA HOBZOVÁ (3.S)

Dne 10. listopadu 2017 se v Brně konalo vyhlášení školního časopisu roku. Tohoto vyhlášení se účastnili čtyři naši studenti: Eliška Vlčínská, Adam Bědroň, Johana Hobzová a Daniel Baseggio a to spolu s profesorkou Carmen Yuntou. A jak celý den probíhal? Abychom všichni dojeli do Brna na čas, museli jsme už v 05:25 být na Hlavním Nádraží. Avšak zvlášť unavení jsme nebyli. Nejspíš protože jsme se všichni těšili až dorazíme na místo.

Cesta vlakem byla příjemná a vlastně zábavná. Studenti školního časopisu se neznali, takže to že jsme nevěděli jak spolu budeme vycházet a jaká bude cesta

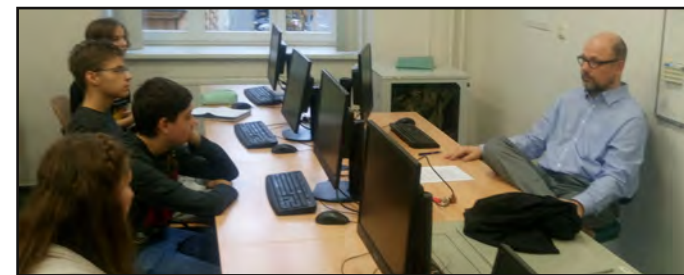
mohlo některé trochu znervóznit. Naštěstí jsme si všichni hned padli do oka a tak byl výlet právě díky tomuto úspěšný

Cesta vlakem trvala dlouho, takže jsme měli šanci probrat, kterých workshopů a seminářů se chceme účastnit. Carmen navíc přinesla starší výtisky školních novin a my jsme si mohli prohlédnout jakými změnami noviny prošly. Výtisky byly černo-bílé a hlavně velmi obsáhlé. Studenti tam tehdy přispívali vším, od básní až po rozhovory s učiteli. Přebal byl navíc jednoduchý, nijak barevný a i název byl tehdy jiný. Dřív jsme se jmenovali Resident. Dnešní Hladnoticias, které vydáváme, už sice nejsou tak obsáhlé, ale

máme spoustu dobrých nápadů a vzhled našich novin je propracovaný a jde o skvěle odvedenou práci co se grafické stránky týče. Také jsem si všimla, že dřív byly články psány převážně jen v češtině a vlastně žádný "cizojazyčný" článek byste zde nenašli.

Konečně jsme dorazili do Brna a naše první kroky vedli směrem k fakultě sociálních věd. Zde jsme se registrovali a mohli si prohlédnout fakultu. Byla tu ukázka toho jak pracují např.: Česká televize a Český rozhlas, Deník, iDNES.CZ a další. Našli jsme zde i vystavené vítězné časopisy z minulého roku. Všude se to hemžilo studenty a na každém bylo vidět nadšení a nedo-

kavost. My jsme zamířili na seminář o veřejném mínění, který vedl profesor Aleš Piškor. Řekli jsme si co je to veřejnost a co je to mínění a potom jsme si celé téma jen povrchově rozebrali. Všichni jsme se zapojili do diskuse, protože toto téma bylo zajímavější, než jsem si původně myslela. Všichni jsme přiznali, že šlo o velice zábavný a zajímavý seminář a sám profesor Aleš Piškor uznal, že se s námi dobře pracovalo, že byl náš zájem vidět, což pana profesora samozřejmě potěšilo. V 11:45 jsme zamířili na předávání diplomů. Petr Kantor měl úvodní

Seminář o veřejném mínění

řeč, ve které zmínil různé změny, co se soutěže týče a také zlepšení časopisů a poté zahájil předávání diplomů a cen.

Abychom vše uvedli na pravou míru je třeba zmínit, že časopisy jsou hodnoceny v různých kategoriích. Celková účast byla 422 školních časopisů z celé ČR a z toho se vždy pouze 32 dostalo do nějaké kategorie, kde se bojovalo o umístění. Hladnoticias se dostal do dvou kategorií. Druhé místo jsme získali v kategorii bilingvní/vícejazyčný časopis a desáté místo celkového umístění všech časopisů v kategorii střední školy a gymnázia.

Po vyhlášení jsme se šli projít na hrad Špilberk a setkali s přáteli Carmen, se kterými jsme si zašli někam na

jídlo. Celou dobu jsme se skvěle bavili.

Carmen byla nadšená hlavně z toho, že jsme se všichni na tomto výletě sblížili a s naším úspěchem byla také velmi spokojená.

Eliška také zhodnotila výlet pozitivně. Dle jejích slov se jí výlet do Brna líbil a unesená byla hlavně z výhledu, který jsme na hradě Špilberku měli.

„Naše umístění bylo velmi úspěšné a velmi jsem si užil procházku Brnem,“ tvrdí Adam. Celý výlet hodnotí jako zábavný.

Daniel se sice nevyjádřil k výletu, ale věřím, že i jemu se líbil a že to pro něj byla skvělá zkušenost, protože byl jediný kdo jel na toto vyhlášení poprvé. Já osobně věřím, že jsme si všichni skvěle rozuměli a užili si to jak jen to šlo.

Zpáteční cesta vlakem probíhala ve stejném duchu jako celý den. Sice jsme už byli trochu znavení, ale i tak jsme si povídali a spokojeně se vraceli domů.

Je to pro náš školní časopis velký úspěch, protože už jen umístit se v takovéto soutěži je neuvěřitelné, obzvlášť při tak hojné účasti. Gratuluji k úspěchům, které máme a doufám, že stejně úspěšní budeme i další roky.

Některé ze soutěžících časopisů v Brně